

КОНВЕНЦІЯ

між Кабінетом Міністрів України і Урядом Алжирської Народної Демократичної Республіки про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилень

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 14.12.2002 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 05.06.2003 р.

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ: 01.07.2004 р.

Кабінет Міністрів України і Уряд Алжирської Народної Демократичної Республіки,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилень

і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних відносин,

домовились про таке.

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доходи і на майно, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або органу місцевої влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і майно вважаються всі податки, що стягуються з загальної суми доходу та вартості майна або з елементів доходу, включаючи податки на доходи від відчуження рухомого або нерухомого майна, і податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємством, а також податки на приріст вартості майна.

3. Податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

а) в Алжирській Народній Демократичній Республіці:

- 1) податок на загальний дохід;
- 2) податок на прибуток акціонерних товариств;
- 3) податок на професійну діяльність;
- 4) податок на загальну суму заробітної плати;
- 5) податок на майно;

б) роялті та податок на результати діяльності, пов'язаної з дослідницькою, пошуковою діяльністю, видобутком та транспортуванням по трубопроводах вуглеводнів

(далі - "алжирський податок");

в) в Україні:

(і) податок на прибуток підприємств; і

(іі) прибутковий податок з громадян

(далі - "український податок").

4. Ця Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які будуть стягуватися кожною з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції, на додаток до або замість існуючих податків цієї Договірної Держави. Компетентні органи Договірних Держав будуть повідомляти один одного про будь-які істотні зміни, що відбуватимуться в їхніх законодавствах щодо оподаткування.

Стаття 3 **Загальні визначення**

1. Для цілей цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

а) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Алжир;

б) термін "Алжир" означає Алжирську Народну Демократичну Республіку і при використанні в географічному значенні означає територію Алжирської Народної Демократичної Республіки, включаючи територіальне море і будь-яку територію за межами територіального моря, в межах якої згідно з міжнародним правом і національним законодавством Алжирська Народна Демократична Республіка здійснює суверенні права з метою розвідки і видобутку природних ресурсів морського дна і надр та прилеглих вод;

в) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, а також будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;

г) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

д) термін "компанія" означає будь-яку юридичну особу або будь-яке об'єднання, що розглядається з метою оподаткування як юридична особа;

е) термін "національна особа" означає:

(і) фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(іі) всі юридичні особи, партнерства та асоціації, що одержують свій статус за чинним законодавством Договірної Держави;

г) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає стосовно України Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника і стосовно Алжиру - Міністра фінансів Алжиру або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, має те значення, яке надається йому за законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Конвенція, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 **Резидент**

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місцезнаходження керівного органу, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Цей термін, разом з тим, не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі тільки щодо доходів, одержаних з джерел у цій Державі, або стосовно майна, що в ній знаходиться.

2. Якщо згідно з положеннями пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається відповідно до таких правил:

a) вона вважається резидентом Договірної Держави, де вона має у своєму розпорядженні постійне житло; якщо вона має у своєму розпорядженні постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або якщо вона не має у своєму розпорядженні постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або якщо вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, національною особою якої вона є;

d) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або якщо вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання оподаткування такого резидента за взаємною згодою.

3. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій міститься її фактичний керівний орган.

Стаття 5 Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

a) місцезнаходження дирекції;

b) відділення;

c) контору;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) торгову точку;

g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів.

3. Термін "постійне представництво" також включає:

a) будівельний майданчик, будівельний, монтажний або складальний об'єкт, або контрольну діяльність, пов'язану з ними, але лише в тому разі, якщо такі майданчик, об'єкт або діяльність існують протягом періоду, що перевищує шість місяців;

b) виконання послуг, включаючи консультативні послуги, підприємством за допомогою службовців або іншого персоналу, найнятого підприємством з цією метою, але лише в тому разі, якщо така діяльність продовжується (на цьому ж об'єкті) в цій країні протягом періоду або періодів, що складають у сукупності понад шість місяців протягом будь-якого 12-місячного періоду;

c) споруду, що використовується для розвідки природних ресурсів, якщо таке використання триває понад шість місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання або демонстрації товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;

c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

е) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

ф) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незалежно від положень пунктів 1 і 2, якщо особа, інша, ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства або утримує запаси товарів чи виробів, що належать підприємству, з яких здійснюється регулярний продаж цих товарів чи виробів від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише на тій підставі, що воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доходи від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін повинен у будь-якому разі включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, що використовується в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узурфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські та повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише в цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як зазначено вище, то його прибуток може оподатковуватись в другій Державі, але тільки щодо тієї частини, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати у випадку, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. При визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей підприємницької діяльності постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, понесені таким чином як в Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом головному офісу підприємства або будь-якому його іншому підрозділу як роялті, гонорари або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану підприємством постійному представництву. Подібним чином при визначенні прибутку постійного представництва не повинні братись до уваги суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійному представництву головним офісом підприємства або будь-яким іншим його підрозділом як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану головному офісу підприємства або будь-якому іншому його підрозділу.

4. У тій мірі, якщо визначення в Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, щоб його результати відповідали принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки цим постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим самим методом, якщо тільки немає достатньої і вагомий причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8

Морський і повітряний транспорт

1. Прибутки, що одержуються резидентом Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) доход від здавання в оренду порожніх морських або повітряних суден; і

б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів, де така оренда або таке використання, або утримання, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо прибутки, відповідно до пункту 1 цієї статті, отримуються підприємством Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному транспортному агентстві, такі прибутки підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 9 **Асоційовані підприємства**

1. У разі, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави; або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави;

і в кожному випадку між двома підприємствами в їхніх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У разі, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, включені таким чином, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поправки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав при необхідності можуть проконсультуватися один з одним.

Стаття 10 **Дивіденди**

1. Дивіденди, що сплачуються компанії, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, то податок, що стягується, не повинен перевищувати:

а) 5 процентів загальної суми дивідендів, якщо їх фактичним власником є компанія (на відміну від товариства), яка володіє безпосередньо принаймні 25 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди;

б) 15 процентів загальної суми дивідендів у інших випадках.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій, від використання акцій або користування правами, акцій гірничовидобувної промисловості, акцій засновників чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутках, а також доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж податковому регулюванню, як доходи від акцій, відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У разі, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-які податки на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що виникають в цій другій Державі.

Стаття 11

Проценти

1. Проценти, що виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником цих процентів, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 процентів від загальної суми процентів.

3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають у Договірній Державі, підлягають звільненню від оподаткування у цій Державі, якщо вони сплачуються:

а) Урядом цієї Договірної Держави, одним з її політико-адміністративних підрозділів або місцевими органами влади;

б) Уряду другої Договірної Держави, одному з її політико-адміністративних підрозділів, місцевому органу влади або інституціям та структурам (в тому числі фінансовим), що повністю належать цій Договірній Державі, її політико-адміністративним підрозділам або місцевим органам влади;

в) іншим інституціям та структурам (в тому числі фінансовим) щодо фінансових зобов'язань в рамках угод, що укладені урядами Договірних Держав, якщо згадані інституції або структури уповноважені урядами Договірних Держав на здійснення операцій, пов'язаних з цими фінансовими зобов'язаннями.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у

прибутках боржника, і, зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій чи боргових зобов'язань.

5. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, яка сплачує проценти, незалежно від того, чи є вона резидентом Договірної Держави, чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником процентів або між ними обома і будь-якою третьою особою сума сплачених процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У такому разі надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

Стаття 12 Роялті

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, будуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак ці доходи можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але податок, що визначається таким чином, не повинен перевищувати 10 процентів загальної суми надходжень.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або наукові праці, включаючи кінематографічні фільми, будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому разі надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

6. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, чи є вона резидентом Договірної Держави, чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті таких роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

Стаття 13

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, як воно визначене у статті 6 цієї Конвенції і яке знаходиться у другій Договірній Державі, оподатковуються у цій другій Державі.

2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчужування:

а) акцій, інших ніж ті акції, що котируються на визнаній фондовій біржі, які одержують свою вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або

б) паїв у товаристві, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або з акцій, як вони визначені в підпункті а) вище,

можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого, ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, яка відчужує майно, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави.

Стаття 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується лише в цій Державі, за винятком випадку, коли він має постійну базу, регулярно йому доступну в другій Договірній Державі для цілей виконання своєї діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Договірній Державі, але тільки стосовно доходу, що приписується до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, така винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 дні протягом фінансового року; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

в) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях, або на борту річкового судна, може оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське, річкове або повітряне судно.

Стаття 16

Директорські гонорари

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів, наглядового органу ради або аналогічного органу компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтв, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення або

музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтв або спортсменом, нараховується не самому працівнику мистецтв або спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв або спортсмена.

3. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються щодо доходів, які одержуються працівниками мистецтв або спортсменами від їхньої особистої діяльності, що здійснюється в Договірній Державі, якщо така діяльність повністю або суттєвою мірою фінансується із суспільних фондів другої Договірної Держави, її політико-адміністративних підрозділів або місцевих органів влади, або у межах укладених Договірними Державами програм культурних або спортивних обмінів. У цьому разі доход, одержаний від такої діяльності, підлягає оподаткуванню лише в цій другій Договірній Державі.

Стаття 18

Пенсії

1. а) З урахуванням положень пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з роботою у минулому, і будь-які аннуїтети, сплачувані такому резиденту, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі.

б) Термін "аннуїтет" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично у встановлений час протягом її життя або протягом визначеного або встановленого періоду часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

2. Незважаючи на положення пункту 1, пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються за державним пенсійним забезпеченням, які є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її політико-адміністративного підрозділу або місцевого органу влади, а також будь-які аннуїтети, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 19

Державна служба

1. а) Винагорода інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або підрозділу, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа, яка є резидентом цієї Держави:

(i) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є її резидентом або громадянином.

3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Конвенції застосовуються до винагород стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20

Студенти та стажисти

1. Платежі, одержувані студентом або стажистом, який є або був безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави і перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання або одержання освіти, не оподатковуються в першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

2. Особи, на яких поширюється дія пункту 1 цієї статті та які займаються діяльністю в іншій Державі з метою покриття витрат на власне утримання, освіти чи навчання, не оподатковуються, якщо одержаний річний доход не перевищує суму 1500 доларів США або її еквівалент в національній валюті. Зазначена сума в міру необхідності може бути актуалізована за взаємною згодою по дипломатичних каналах. Це звільнення надається тільки на період, необхідний для закінчення освіти чи навчання, але не більше ніж на шість років з моменту початку освіти чи навчання.

Стаття 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються в цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

Стаття 22

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента однієї Договірної Держави і розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими та повітряними суднами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з

експлуатацією цих морських або повітряних суден, оподатковується тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої це підприємство є.

4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки в цій Державі.

Стаття 23

Усунення подвійного оподаткування

1. У частині, що стосується Алжиру, усунення подвійного оподаткування відбувається таким чином:

Якщо резидент Алжиру одержує доход чи володіє майном, яке згідно з положеннями цієї Конвенції оподатковується в Україні, Алжир проводить вирахування з податку, який нараховується на доход чи майно резидента, в розмірі податку на доход чи майно, сплаченого в Україні.

2. У частині, що стосується України, усунення подвійного оподаткування відбувається таким чином:

З урахуванням положень законодавства України, що стосуються звільнення від податку, сплаченого на території за межами України на податок, сплачуваний за законодавством Алжиру, та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування, на прибуток, доходи або майно, що підлягає оподаткуванню, з джерел у Алжирі, буде робитись знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного стосовно того ж прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється алжирський податок.

3. Ці вирахування в будь-якому разі не повинні перевищувати ту частину податку на доход або майно, яка була обчислена до надання вирахувань щодо доходу або майна, які можуть оподатковуватись у цій другій Державі, залежно від обставин.

4. Якщо відповідно до будь-якого положення Конвенції доход або майно, що одержуються резидентом Договірної Держави, звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений доход або майно.

5. Для цілей пунктів 1 і 2 цієї статті прибуток, доход і приріст вартості нерухомого майна, що належать резиденту Договірної Держави, які можуть оподатковуватись у другій Договірній Державі відповідно до цієї Конвенції, будуть вважатись такими, що виникають із джерел у цій другій Договірній Державі.

Стаття 24

Недискримінація

1. Національні особи однієї Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі ніж оподаткування підприємств, які здійснюють подібну діяльність у цій другій Державі. Це положення не повинне тлумачитись як зобов'язання однієї Договірної Держави надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні пільги, звільнення і вирахування для податкових цілей на підставі їхнього громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

3. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 статті 11 або пункту 4 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства повинні підлягати вирахуванням за таких же умов, за яких вони б сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резиденту першої згаданої Держави.

4. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить одному або кільком резидентам, або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не повинні підлягати в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

5. Незалежно від положень статті 2, положення цієї статті будуть застосовуватись до будь-яких податків.

Стаття 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування всупереч положенням цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національними законодавствами цих Держав, подати свій випадок на розгляд до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є.

2. Компетентний орган прагнучим, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі прийняти задовільне рішення, погодити це питання з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірної Держави.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть врегулювати за взаємною згодою будь-які ускладнення або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції. Вони можуть також консультуватися один з одним щодо уникнення подвійного оподаткування у випадках, які не передбачені Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прями контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав щодо податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтею 1. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, розглядатиметься як конфіденційна таким же чином, як і інформація, отримана в рамках національного законодавства цієї Держави, і буде відкрита тільки особам або органам влади (включаючи суди та адміністративні органи), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця

Конвенція. Такі особи або органи повинні використовувати інформацію тільки для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях або при прийнятті судових рішень.

2. а) Обмін інформацією може проводитись в міру надходження інформації або на окремий запит, залежно від конкретних випадків.

б) Якщо Договірна Держава запитує інформацію згідно з положеннями цієї статті, друга Договірна Держава прагне одержати відповідну інформацію з тією ж сумлінністю, з якою б вона одержувала цю інформацію для власних потреб, навіть якщо на цей момент друга Договірна Держава не має необхідності отримувати цю інформацію.

3. У жодному випадку положення цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентний орган кожної з Договірних Держав зобов'язання:

а) вживати адміністративних заходів, які суперечать законам та адміністративній практиці кожної з Договірних Держав;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики в кожній з Договірних Держав;

с) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б державній політиці.

Стаття 27

Співробітники дипломатичних представництв і консульських установ

Ніщо в цій Конвенції не буде впливати на податкові привілеї, надані співробітникам дипломатичних представництв або консульських установ за загальними нормами міжнародного права чи на підставі положень спеціальних угод.

Стаття 28

Набуття чинності

1. Кожна з Договірних Держав повідомить іншу по дипломатичних каналах про завершення необхідних відповідно до національного законодавства процедур набуття чинності цією Конвенцією. Ця Конвенція набуває чинності у перший день другого місяця, який йде за днем одержання останнього з таких повідомлень.

2. Положення цієї Конвенції будуть мати дію:

а) в Алжирі:

(i) стосовно податків на доход, стягнених у джерела, для оподатковуваних сум на шістдесятити день або після шістдесяти днів, що йдуть за днем набуття Конвенцією чинності;

(ii) стосовно податків на доход, які не утримані у джерела, для доходу, що відноситься, залежно від обставин, до будь-якого календарного року або до звітного періоду, який починається після календарного року, в якому Конвенція набуває чинності;

(iii) стосовно всіх інших податків - для оподаткування, податковий результат якого матиме місце після календарного року, в якому Конвенція набуває чинності;

б) в Україні:

(і) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті - для будь-яких платежів, здійснених на шістдесятий день або після шістдесяти днів, що йдуть за днем набуття Конвенцією чинності;

(іі) стосовно податку на прибуток підприємств і податку на майно - для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після першого січня календарного року, що йде за роком набуття Конвенцією чинності;

(ііі) стосовно прибуткового податку з громадян - для будь-яких платежів, здійснених на шістдесятий або після шістдесяти днів, що йдуть за днем набуття Конвенцією чинності.

3. Положення конвенцій та угод, що були укладені між Урядом Алжирської Народної Демократичної Республіки та Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік у частині, що стосується податків, припиняють свою дію у відносинах між Алжиром і Україною по відношенню до алжирських і українських податків, на які поширюється дія цієї Конвенції згідно положень цієї статті.

Стаття 29 **Припинення дії**

1. Ця Конвенція буде залишатися чинною невизначений час. Однак після закінчення п'яти календарних років з дня набуття Конвенцією чинності будь-яка з Договірних Держав може припинити її дію шляхом передачі по дипломатичних каналах повідомлення про припинення дії у будь-якому календарному році принаймні за шість місяців до закінчення цього року.

2. У такому разі Конвенція припиняє свою дію:

а) в Алжирі:

(і) стосовно податків на доход, стягнених у джерела, для оподатковуваних сум на шістдесятий або після шістдесяти днів, що йдуть за днем подання повідомлення про припинення дії;

(іі) стосовно податків на доход, які не утримані у джерела, для доходу, що відноситься, залежно від обставин, до будь-якого календарного року або до звітного періоду, який починається після календарного року, в якому подане повідомлення про припинення дії;

(ііі) стосовно всіх інших податків - для оподаткування, податковий результат якого матиме місце після календарного року, в якому подане повідомлення про припинення дії;

б) в Україні:

(і) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті - для будь-яких платежів, здійснених на шістдесятий день або після шістдесяти днів, що йдуть за днем подання повідомлення про припинення дії;

(іі) стосовно податку на прибуток підприємств і податку на майно - для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком подання повідомлення про припинення дії;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян - для будь-яких платежів, здійснених після першого січня календарного року, наступного за роком подання повідомлення про припинення дії.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в двох примірниках, у м. Алжир, "14" грудня 2002 року українською, арабською та французькою мовами, всі тексти є автентичними.

**За Кабінет Міністрів
України**

Міністр закордонних справ

Анатолій Зленко

**За Уряд
Алжирської Народної
Демократичної Республіки**

**Державний міністр,
Міністр закордонних справ**

Абдельазіз Белькадем

ПРОТОКОЛ

При підписанні Конвенції між Кабінетом Міністрів України і Урядом Алжирської Народної Демократичної Республіки про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилень, ті, що нижче підписалися, дійшли згоди щодо наступних положень, які становлять невід'ємну частину Конвенції:

1. Домовлено, що вираз "торгова точка", передбачений пунктом 2 статті 5, включає також будь-яку споруду або склад, які використовуються в комерційних цілях для купівлі або продажу будь-якого товару.

2. Домовлено, що у випадку Алжиру вираз "іншого аналогічного критерію" у пункті 1 статті 4 включає в себе також вираз "місце розташування дирекції".

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в двох примірниках, у м. Алжир, "14" грудня 2002 року українською, арабською та французькою мовами, всі тексти є автентичними.

**За Кабінет Міністрів
України**

Міністр закордонних справ

Анатолій Зленко

**За Уряд
Алжирської Народної
Демократичної Республіки**

**Державний міністр,
Міністр закордонних справ**

Абдельазіз Белькадем